

Нъ сълзы наши тугъ непомагѣтъ,
Божѣ-тѣ сѣдѣжъ неизмѣнявѣтъ.
Духъ животворенъ що си ты ималъ
Любовь кѣмъ брата що си ты питалъ,
Вѣчно да вѣжѣтъ изъ твой зеленъ гробъ
Одушевлявѣтъ Български младъ родъ.

Прощавай, брате! прощавай, друже!
Нѣка ти бѣди на утѣшене
Сълза отъ сѣрдце отъ сѣжелѣне,
Да ся утѣши твоя-та сѣнка,
Дѣто отъсѣдѣ чуѣтъ ся думы:
Умрѣлъ Катрановъ! умрѣлъ горкѣятъ!

С. Филаретовъ.

ИЗГОРЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИ-ТЪ КНИГИ.

Мысли на владыкѣ-тѣ Иларіона

ПРЕДЪ ДА ИЗГОРИ БЪЛГАРСКИ-ТЪ КНИГИ ОТЪ КНИГОХРАНИТЕЛНИЦѣ-Тѣ НА
ТЪРНОВСКѣ-Тѣ МИТРОПОЛІѣ.

(Глади си брадѣ-тѣ, и дума):

Старъ сѣмъ, немогѣ да мыслиѣ,
Діаволь-тѣ въ старость сичко извѣршиѣ.
Не сме дѣчица глупавы млади
Леко да сѣдимъ, бѣржи да правимъ,
Полека лека работа става
Отведишь нищо не ся достигва,
Що отколѣ мыслихъ
Мѣдра ми глава днесъ го измысли.

(Смѣсел).

Ха! ха! ха! много щѣтъ выка!
Но нѣка си выкаты, азъ не ся боѣ